Upėtakių žūklės taktinės gudrybės

Parašė Piotras Piskorskis
Penktadienis, 29 Liepa 2011 19:29

Spiningautojus dažnai kankina klausimas, kaip žvejojant upėtakius geriau užmesti masalą - prieš srovę ar pasroviui. Ši dilema iškyla labai dažnai, todėl pabandysiu šį bei tą paaiškinti. Jei pradedančiajam spiningautojui reikėtų rinktis vieną iš dviejų žūklės būdų, patarčiau mesti masalą prieš srovę. Be abejo, tada ir upelio krantais teks keliauti prieš srovę. Šis būdas, kai masalas traukiamas pasroviui, turi daug privalumų. Pirmiausia, eidami prieš srovę, visada esame upėtakiui už nugaros, o tai leidžia arčiau prieiti prie žuvies ir užsiimti gerą poziciją ant kranto. Antra, pasroviui plaukiantis masalas upėtakiui yra įprastas, nes taip atkeliavo visi tie skanėstai, kuriuos jis seniai ir sėkmingai suvirškino. Noriu pabrėžti, kad būna tokių gudragalvių upėtakių, jog tik užmesdami prieš srovę juos galime apgauti.

Žuvis, pamačiusi srovės nešamą skanėstą, šiek tiek sutrinka (gal nevykę palyginimas). Tačiau jai nėra kada rinkits ir svarstyti, kaip čia pasielgti. Srovė tuoj nuneš viską tolyn - ir šaukštai po pietų. Todėl upėtakis priverstas nuspręsti nedelsdamas. Yra tokių upės ruožų, kur upėtakis iš toliau negali apžiūrėti atkeliaujančio masalo. Tada ir pasiteisina "šoko terapijos" teorija, nes žuvis visiškai neturi laiko svarstyti. (Tokia tipiška vietelė parodyta 1 pav.) Be abejo, čia svarbiausias yra pirmasis metimas. Jis turi būti tikslus ir prieš metant būtinai reikia įvertinti srovės greitį, nes masalas turi būti plaukti kuo arčiau upėtakio buveinės. Jei paklaida bus apie pusė metro, tai upėtakį pamatysite. Jis lyg torpeda iššoks, tačiau net nepalietęs blizgutės grįš atgal. Na, kartais gal ir švelniai grybštels, bet tikrai neužkibs. Jei žuvis mūsų nepastebėjo, tai ją dar kartą galima pabandyti suvilioti taiklesniu metimu, tačiau ne anksčiau nei už pusvalandžio.

